

Nro. 49.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Indult Bétsből, Kedden December 18-ik napján
1804-ik esztendőben.*

Austriai Birodalom,

E most folyó December 8-ik napján itt Bécsben tartatott pompás, és ezen város lakosira nézve el felejthetetlen inneplésnek örök emlékezetére, a' mellyen tudniillik Felséges Urunk mint örökös Austriai Császár a' Sz. István templomába menvén, a' Mindenhatónak azon kegyelmességéért hálakat adott, az ide való városi Magistratus a' Graben nevezetű útzában lévő két szökő kutakra két olly érczből öntött emlékeztető oszlopot emeltetett fel, mint a' millyenek voltak Sz. Józsefnek és Leopoldnak ott volt kőből faragott oszlopi. Az egyiken a' meg Váltó gondviselő és taplábattyának David király házából való származását mu-

tatja egy angyal, a' másik pedig azon Klofterneuburgi Apatúrságnak rajzolatját adja elő, mellyet néhai Auszriai Marchio a' kegyes Leopold építet vala a' valláshoz való nagy buzgólagának kinnyilatkoztatására. E' két új emlekeztető oszlopot ezen Császári rezidentziának ritkaságai közzé méltán lehet számlálni.

Az ide való Császári udvari és Status munkáknak jövendőben leendő ki nyomtatások végett, egy különös könyvnyomató műhelyt állított fel Eö Császári Felsége a' maga költségén, mellyben leg előben is 15 sajtók indúltanak meg. Ennek a' Császári Könyvnyomató sajtónak igazgatójává egy Degen Jósef Vince nevű ide való könyvnyomató és könyváros tétetődött.

Egy Wirth Antal nevű examinatus és approbatus ifjú Apatikariusnak olly feltétellel engedte meg Császár Eö Felsége a' Dorottya udvarban egy új apatikának fel állítását, hogy ő a' maga önkényen való le kötelezéséhez képest, minden Cs. Kir. alsóbb rendű és kevesebb tehetségű hivatalosoknak a' meg határozott taksán alól egy fertálllyal óltobban adja a' gyógyító szereket.

Eö Cs. Kir. Felségének Gallicziai tartományiban, a' múlt 1803 ik elztendőben, Junius 15 ik napjából kezdvén December utolsó napjáig, következtében hat hólnapok el forgása alatt 65256 gyermekbe óltatott bé a' tehén himlő. Az oda való Kórmányizék, igazságos dolognak itilte, hogy azokat a' kik ezen sok nehézségekkel öszve kötött munkában magokat meg különböztették, Eö Cs. Kir. Felsége atyai kegyelmességébe hathatósan ajánlja. Mellyhez képest a' hamokra szánt 1000 forintokból alió jutalom következendő módon ösz-

tatott fel köztök, úgymint a' Jaworowi Kamara-
lis seborvosnak Urbánnak, a' ki 2275 gyerme-
ket óltott bé tehén himlővel 150; Gyiurchich
Seborvosnak, a' ki 1964 gyermeket óltott bé ha-
sonlóképen 150; Podgursky seborvosnak, a' ki
1310 gyermeket óltott bé 150; a' Jasloeri kerület-
ben Lubelski seborvosnak, a' ki 1800 gyerme-
ket óltott bé, hasonlóképen 150 forintok adattak
jutalomúl. — A' következő négy seborvosok-
nak pedig, úgymint Schwarznak a' Jasroéli
kerületben, a' ki 1672; Afzman Orvos Doctor-
nak a' Kielceri Kerületben, a' ki 1660; Wiczeknek,
a' ki 1632; végtére Balány szemorvos Doctornak,
a' ki 1395 gyermeket mentettek meg a' természe-
tes himlőnek mérgető', egyen egyen 100 forint ada-
tódott Eő Cs. Kir. Felsége kegyelmes rendeléséből.
Ezeken kívül nagy számmal találtak olyanok,
a' kik az ezen meg betsülhetetlen találmánynak
kiterjesztésében faradhataianok lévén, méltóknak
találtattak az Eő Felsége atyai kegyelmességébe va-
ló ajánlatásra. — A' Saxoniai Vál. Fejedelemség-
ben a' gyermekeknek természeti himlővel való bé
óltásokat keményen meg tilalmazta a' Felső-
ség. — A' Prussziai Birodalomban nemcsak a' bé
óltónak, hanem a' bé óltatottaknak is jutalom
adódik.

Magyar Ország.

Tápió. Szentmártonból Tek. Pesth
Vármegyéből Decemb. 8. ik napján. Azon ne-
mes vetélkedésben, melly szerezte Fels. Fejede-
münknek örökös Austriai Császárságra lett lé-
pésen való örömeiket kedves Magyar Hazánknak
számos Gyülekezetei ki nyilatkoztattak, a' mi Hely-
ségünk sem akarván utolsó lenni, a' közelebb múlt

Advent első vasárnapján, jó Királyunknak tartozó szent kötelességünknek Te Deum laudamus tartása által mi is eleget tettünk. — Maga a' ditsőffégesen ragyogott fényes nap is láttatott nekünk neminémüképpen kedvezni, 's örömünket öregbíteni. Ki állitván a' templom eleibe mozsár ágyúinkat, buzgó énekléssel kezdtük el az isteni tiszteletet, és mikor az ezen alkalmatosságra Tiszt. Gregus Mihály Predikátor Ur által készitetett istenes éneket el végeztük, leg először durrogatták az árra választott embereink a' templom eleibe vonatott mozsárokat, még pedig olly hathatossan, hogy az egész templom bé tölt a' keményen ropogott hangal. Azután fel menvén a' tisztelt Predikátor Ur a' katedrába, minekutánna az alkalmas textust, mellyből azután a' Nemzetnek Fejedelme ditsőffégének gyarapodásán való szives és méltó örömről egy igen velős predikációt tartott, fel olvasta volna, másodszor szállaltak meg a' tűzökádó mozsarak. — A' prédikációjának végén ezen szavak után t Ellyenek a' Fels. Császár, Császárné, és a' Korona örökös Nemzetünk reménye! harmadszor is durrogtak a' mozsár ágyúk.

Illyenképen végbe menvén a' solennitás, 's haza felé osholván a' halgatók, kiki az ő rakott asztala mellé le ült, a' holott is, főképen az úri Házaknál sokszor ürültek a' tellyes poharak a' Fejedelem egéllégéért, hosszas életéért, 's bóldog uralkodásáért, és a' Fels. Auszriai Ház állandó bóldogságáért, miglen végtére a' bé következett étzaka kellemetes tsillagaival nevelvén helységünkben az égő métseneknek világoskodását véget vetett azon napi szives örvendezésünknek. — Igy bizonyítottuk

meg mi is kegyelmessen uralkodó Fejedelmünkhöz
vonzó hívészes indulatinkat.

* * *

A' Fejedelem ditsőséginék gyarapo-
dásáért való istenes Enek.

1. Téged' áldunk, óh Nagy Isten — Kútfeje áldás-
nak!

Öszvegyülvén szépen itten, Néked és nem Másnak
Tészünk mostan Tiszteletet: áldd meg e' Gyüle-
kezetet!

2. Véghetetlen hatalmadnak — Nints semmi Ha-
tárja:

Változhatatlan szavadnak Hángját minden várja,
Valami van, érez és él 's Tetőled minden, függ
és fél.

3. Isteni Bőltseffégednek — E' Világ Tanúja;
Mellyet Ereje Kezednek Mindenkör tész' újjá:
A' ezélt kiszabtad mindennek, Mind elébe siet
ennek.

4. Teremtésednek, Remeke Az Ember — e' föl-
dön;

Hogy mint jó Atya' gyermeke' Reménysége
zölden

Lévén, nagyobbra meheszen 's Tökélletesebb le-
heszen.

5. Hogy e' szent czélt elérhesse; Törvényt adtál
néki

A' végre, hogy azt kövesse Ö 's a' Maradéki:
Hogy le vetkezze vadságát És érezze méltó-
ságát.

6. A' Társaság' Edességét Néki is rendelted:
Esmérje hát Felsőségét, Melly alá vetetted;
Hogy Békeségben el. éljen 's Jó lévén, semmit
ne féljen.

7. Vajmi boldog azon Nemzet, Mellynek bõlt;
fejeket,
Uram, szent végzésed nemzett: Méltó hogy
ereket
Az Ország' Népe szeresse 's Igastágjokban —
kövesse,
8. Mennynek Ura, a' mi Hazánk, Ditsékszik! illy
fõvel:
'S azért buzog szívünk és száink zengedez —
Erõvel;
Hogy F e r e n t z Fejedelmünket Élteted's sze-
reisz bennünket.
9. Császári Fõ Méltósága Öregbedett Eggyel —
Az Ostriai örökös Császári szép Jeggyel:
Sok Nemzet alatta örül; Hogy szép napja fény-
re derül.
10. Seregek' Istene 's attya! Tartsd meg Fejedel-
münk'!
Éljen Koronás Magzatja 's oszoljon félelmünk:
Hogy idegenre Koronánk Nem száll 's meg nem
rémül Hazánk.
11. A' sokféle Nép alatta férjen — öszve 's éljen!
Minthogy kedved érnünk attá E' napot; örül-
jen
E' Helységünk is 's vigadjon 's Néked, Isten!
hálát adjon.

Frantzia Birodalom.

Minekelõtte I. Napoleon Frantzia Császár ko-
ronáztatásának végbe ment tzeremoniáját a' Magy.
Kurir Olvasói előtt néminémüképen le rajzolhat-
nánk, szükség meg tartanunk, hogy December 1. sõ
napján (és így a' koronátást meg elõzõ napon)
az egész Megtartó Tanács a' Császár udvarlása vé-

gett a' Tuillieri palotába menvén, annak Elő-
ülője egy igen velős orátiót mondott Eő Felsége
előtt. Erre következendő módon felelt a' Csá-
szár :

„Én, úgymond, azon thronusba (királyi szék-
be) a' mellybe a' Megtartó Tanács, a' Nemzet, és
az ármadia egyenlő szívvvel és akarattal engemet
meg hivott, a' Frantzia nemzet fő bóldogságáról
való érzékenységgel bé lépek. Gyenge ifjuságom-
nak elztendeitől fogva minden gondolatim a' Fran-
tzia nemzetre vóltak függesztve, és most is meg
kell azt vallanom, hogy minden örömem és gondos-
ságom az én népem szerentséje és szerentsétlensége
körüli foglalatoskodik. — Sok időkig fel fogják
az én maradékim ezen thronust tartani. — Leg
első katonák fognak ők a' táborban fekvő ármádi-
ánál lenni, és ők is a' Haza védelmezésére fogják
élteket szentelni. — Mint polgari hivatal viselő
személyek soha sem felejtik azt el, hogy a' törvé-
nyeknek meg utálsása, és a' társaságbeli jó rend-
nek meg bontása az uralkodók erőtlenségének, és
bátortalanságának következései légyenek. — Ta-
nátsos férfiak, a' kik a' leg veszedelmesebb szem-
pillantatokban sem szüntek meg engemet tanácsok-
kal és tselekedeteikkel gyámolítani, Kigyelmetek
leg későbbi maradékjaikra is által fogják a' magok
gondolkozások módját plántálni. Továbbra is lé-
gyen Kigyelmetek ezen roppant birodalom thronu-
sának gyamolai és első tanácsadói s. a. t.

A' következett napon, úgymint December
2 ik napján azon módon, 's azon tzeremoniákkal
ment a' Fraacia Császárnak I. N a p o l e o n n a k,
és a' Császárnének koronázások végbe, a' mikepen
a' Párisi Moniteur után, a' közelebb múlt posta

napon Erd. Olvasóinkal mi is közlöttük, még pe-
 dig olly szép rendel, 's olly nagy tsendességgel,
 hogy leg kissebb rendeletlenség, avagy szerentsét-
 lenség sem esett, és a' ki állott számos katonaság
 is nem durvasággal, eem erővel, nem fenyegető-
 zéssel, hanem szép szóval, nyájaszággal, és ember-
 séggel bánt a' minden felől őszve gyűlt sokasággal.
 Vradta előtt reggeli hat órakor számos agyúk dur-
 rogása, és a' városban lévő minden harangoknak
 meg vonatások által adatott jel azon Császári tze-
 remoniára való készületre. — A' Sz. Pápa reg-
 geli 9 órakor a' számára rendelt 8 lovás betses
 hintóba bé ülven lállu lépésekkel a' Sz. Maria
 templomába ment. — A' Császár és Császárné ti-
 zankettedfél órakor mentenek oda, hasonló képen
 nyólcz igen szép lovas hintókban, mellyeknek fe-
 delekre egy egy korona vólt helyheztetve. — Le-
 hetetlen azon szép pompát, nagy méltoságot, és
 fényességet le írni, a' millyennel Eő Csász. Felső-
 geknek azon nevezett templomba való bé menete-
 lek végbe ment. A' Német Birodalombéli Eő Can-
 cellarius 's egyszersmind Pápi Vál. Fejedelem, a'
 több Párisba gyűlt Német Országi Fejedelmekkel
 's hercegekkel együtt a' thronus mellett két felől
 épült karokban nézték ezen tzeremóniát. — Azon
 szempillantatban, a' mellyben a' Császár és Csá-
 szárné a' templom küszöbén bé léptek, e' roppant
 világnak éltető és világító nagy teste a' nap is ki-
 bújt a' sűrű ködös felhők közzül, 's egész nap
 tündöklött az ég kárpitján. A' sok örvendező ki-
 áltások szünet nélkül hangosították a' levegő eget,
 's szüntelen ezen szavak hallattak: Éljen a'
 Császár! Éllyen a' Császárné! Éllyen
 a' Császári Familia! Kiváltképen való mó-

don emlékezetes volt azon szempillantat, a' mellyben a' Császár meg esküdvén ezeket mondotta: „Esküszöm, hogy én a' nemzet boldogságát és ditsőséget szüntelen szemem előtt fogom forgatni; ezen igiknek ki mondásában olly hathatós és érzékeny volt a' szava, hogy azon minden jelenvóltaknak szivek megindult. — A' Császár tekintetéből maieftas, a' Császárnejéből szelid kedvesség, a' Sz. Pápa tekintetéből pedig atyai jóság tündöklött ki. A' koronázásnak tzeremoniája dél után 4 óraker végződött el. — Eftére az egész város ki volt világosítva, a' nép egészlen örömben volt merülve, a' sok vivatkiáltásoknak, és örvendező muzsika szólásnak viradtig szünete nem volt. — A' következett napon, úgymint December 3-ik napján is tele voltak Páris városnak útzai emberrel. — Reggel sok olly emlékeztető pénzt szórtanak ki a' heroldusok, mellyek ezen koronázás emlékezetére verettek. Ezeknek egyik oldalára I. N á p o l e o n Császár kepe egy Római Császári koronával fel ékesítve nyomtatott illy körül irással: N á p o l e o n C s á s z á r; a' másik oldalára pedig ezek az igik: a' T a n á t s és a' N e m z e s egy szép allegorica előadással, tudniillik, egy magistratualis köntösbe öltözött figura és egy vitéz láttatik annak mezején, a' ki egy Császári köntösbe öltözött héroft, a' maga sisakjára fel emel.

A' koronázást meg előzőtt utólsóbb napokon a' Cs. klénodiumokat is meg lehetett látni; mellyeknek nézésekre igen sok ember járt. — A' Császári pálcza gombján, Nagy Károly Császár ül; a' Császárné koronájának, diademájának és övének szépségét le írni lehetetlen. A' koronája nyólcz ha-

sábból áll, a' mellyek felül egy aranyos gomba mennek öszve, és ezen gombnak tetejére egy arany kereszt van tsinálva. Az egész korona rakva van gyémánt kövekkel — a' diadémán négy for gyémánt kövek vannak, ezek közül egyik 149 grant nyom. — Az öve egy 39 rózsaszínű gyémánt kövekkel rakott arany pántlikából áll, a' melly kövek között 12 egy forma és megbetsülhetetlen s. a. t. Jövendőben talán többet is írhatunk a' Napoleon koronázásának tzeremoniájáról; hanem itten rövideden jegyezzük meg, hogy azon sem édes anyja, sem két testvér öttsei, tudniillik Bonaparte Lucián és Hieronymus jelen nem voltak. Amazok, a' hozzá tartozókkal együtt, a' múlt November 18-ik napján Rómából Majlandba utaztak, e' pedig még most is Ámérikában múlat, és bátyjának Napoleon Császárnak semmi fényes igireti nem birhatták ötet arra, hogy kedves feleségétől elvályon.

A' Párisi közönséges újságok egyenlő módon hirdetik, hogy a' Spanyol Országi Király bizonyosan hadat izent N. Britannianak. Barcellonaából egy posta hajó küldetett Novemb. 22-ik napján a' Marsiliai kikötő helybe, a' mellyenn ment Kurir ezen újsaggal köszönt bé az ott lévő Spanyol Konzulhoz.

Nagy Britannia.

Az Angliai korona örökösnek a' Vallisi hercegnek Felséges attyával a' Királlyal való megengeszteltetése az egész nemzetnek nagy öröme szolgált. Ezen nagy fejedelmi embereknek első öszve menések igen nagy érzékenységgel volt öszve kaptzolva, a' Fels. Királyné sűrű könnyeket hullatott ezen ohajtott történeten való örömeiben.

— Ezen alkalmatossággal testvér öttseivel is meg bekéltett a' Wallisi Herczeg, és most már buzgó atyafiságos szeretet uralkodik a' Királyi familiában. Sokan úgy gondolkoznak, hogy ezen óhajtott történet valamelly változást fogna a' ministeriumban tenni, és hogy Fox úr, mint a' korona örökösnek szive szerént való barattya nem sokára befogna a' ministeriumba lépni.

A' 20-ik Novemberi Londoni közönséges újság levelek erőssen állattják, hogy a' Fels. Pruzsiai Király és ministerium abban foglalatoskodnak, hogy az Oroszok és Frantziák közt támadt kérdések baraságosan intéztetődjenek el; hanem az is bizonyos, hogy a' Pétersburgi Császári és Londoni Kir. udvarok szives indulattal láttatnak egymás eránt viseltetni. A Pétersburgba ment Londoni követ Lord Gower nagy megküömböztetéssel fogadatot el, és oda lett érkezése után következő napon mindjárt magános audientiára botláttatott I. Sándor Császár eleibe, 's azon nap a' Császári asztalnál ebédelt. Ellenben a' Madritti Kir. udvartól semmi kedvező választ nem vár a' Londoni ministerium, mellynek parantsolatjára Lord Holland, a' ki meg bomlott egesztégének vissza nyérése végett az Orvos Doctorok javaslásából Spanyol Országba menvén darab ideig ott mulatott, Valladolidban el fogattatott 's familiájával egyetemben le árestáltatott. Még ugyan semmi választ nem adott a' Madritti ministerium a' Londoni ministerium ultimatumára; de még is előre el láttak azt az Anglusok, hogy annak szükségsképen együtt kell a' Frantziákkal tartani, és hogy a' Lizbonai Királyi udvar is kéntelen lesz a' Madritti udvar mellé állani; követke-

zéseképen az Angliai kereskedő hajók előtt a' maga kikötő helyeit bé zárni. — A' Frantzia Kormányfőnek azon parantsolattya, melly szerént Hollandiába semmi Angliai fabricatumokat, avagy kézi miveket be vinni meg nem engedődik, Nagy Britanniában nem kevés kedvetlenséget okozott. Hogy a' tromfot tromfal vissza üthesse Pitt h. minister, a' Frigyes Belgáknak Texeli kikötő helyeket olly szorosán bé akarja záratni, hogy abból senki sem ki, sem pedig abba bé ne mehessen.

Spanyol Ország.

Madrid'ből Novemb. 15-ik napján. Hozzánk érkeztén az az igen kedvetlen hír, hogy néhány napkeleti Indiából haza felé utazott gazdag kereskedő hajóinkat az Anglusok ellenszegesképen el rablották, és 300 embereinket a' levegő égben fel vettétvén a' hajóval együtt a' feneketlen tenger torkába temették volna, nagy bosszúsággal egyes bánat és félelem borította el szívünket, 's könnységessen úgy gondolkoztunk, hogy a' köztünk és Brittusok közt való háború el kerülhetetlen legyen. Ezt a' kedvetlen hirt a' Valeseknek, az az, a' Királyi kötelező leveleknek betse le szállása nyomba követte, úgy annyira, hogy 52 pro Centó veszteséggel is allig lehetett azokat el adni. — Ezen szomorú környülállásunkat noha minyárt elzre vette legyen is a' nállunk vólt Anglus követ minister; még is mindazáltal semmi készületet nem tett a' tollünk való el menetelre, mellyből az a' reménység folyt reánk nézve, hogy mi továbbra is békeféséges állapotban fogunk maradni. Azomban a' midőn nem is gondoltuk volna, akkor következett el, a' mit messzébb látó Politicu-

taink eleve el láttak. Ma délben Fels. Királyunk parantsolatjára valósággal el kellett az Anglus követnek tölük utazni.

A' Mallagai officialis újság levelek az ott mód nélkül kegyetlenkedett ragadó nyavalyáról a' fár. ga hidegről örvendetes hirekkel kedveskednek a' Publicumnak. Ez a' gonosz nyavalya, mellynek valóságos hazája északi Amérikának melegebb része, nevezetellen Lovisiának tartománya, 1800-ik esztendőben a' Spanyol kereskedő hajókkal leg elsőben Mallagába, azután 1801-ik esztendőben, Andaluziának fő városába Medinába jött által 's azolta sok ezer embert temetett Spanyol Országban a' föld ála. Mallagában, minekutánna az oda való lakosoknak három negyed részét meg ölte volna, kegyetlenkedni még szűnt, és October 20-ik napján öt embernél többet meg nem ölt, ennyi pedig az esztendőnek leg egessegebb részében is, azon város népességéhez képest meg szokott halni, 's most már egészen meg szűnt ott ezen gonosz nyavalya, és nem sokára fel fog az oda való kikötő hely a' contumacia alól szabadittatni. A' múlt October 18. ik napjáig 25370 ember lön azon öldöklő nyavalyának áldozatjává.

Ellenben Kádixban, és Spanyol Országnek délre fekvő tengerpartyain Terragonáig, mintegy 250 órani földön még most is sok ezer ember meg hal azon nyavalyában. Valenciának fő és népes városában Alicantében még most is minden nap meg hal 100 ember. — Carthagénában, a' hol a' tömlőtzből ki rontott izolga rabok azon nyavalyát nagyon ki terjesztették,

mint az őszi hideg napokban a' legyenek, úgy áll a' sok szegény ember. Hogy a' Királyi rezidentia Madrit városába is ki hatott volna ez a' nyavalya, arról semmi bizonyos tudósítást nem vettünk; azt mindazáltal nem tagadhatni, hogy a' Királyi udvar Madritot el hagyván a' Sz. Lorenzói kastélyba ment lakni.

Az 1-25 Novemberi Kadixi tudósítások eként adják elő azon városnak jelenvaló állapotját: Noha, úgy mond, Alicanében, Mallagában, Carthagenában, és Gibraltárban felette kegyetlenkedett és még most is kegyetlenkedik a' sárga hideg: mindazáltal mi nállunk sem olly gonosz természetű, sem olly nagy mértékben nem tapasztaltatott, mint 1800-ik esztendőben. Napjában 70 embernél több meg nem hólt, mellyet városunknak 30—40 ezer főből álló népességéhez képest soknak tartani nem lehet. Mind ősze 2000 re megyen a' megholtaknak száma. — Nints példa, hogy valaki kétszer esett volna ezen nyavalyába. — Egy idevaló klástromban 40 ember között 22 en találtattak, a' kik 1800-ik esztendőben azon nyavalyát ki állottak, a' többi egyszerre meg beegedvén reájok amaronk viseltek gondot, 's közülök egyetlenegy sem hólt meg. — Hogy nállunk kissebb volt a' mortalitás, mint sem másutt, egyedül az elevenített jó intézeteknek köszönhetjük, nevezetesen ezeknek, hogy a' betegek az egészség-sektül mingyárt el rekerestettek, hogy új ispotályok épittetvén a' betegek azokba vitettek, reájok jó gondviselés volt, és a' szükséges gyógyító szerekkel való éles tellyes-séggel el nem mulatódott. — Leghalznosabb gyógyító eszköznek találtatott a' nyavalyától való

nem féls, vagy is bátorság, — Moreau General Kadix városától hat óránira vonta magát familiájával egyetemben, a' hol mind ő, mind hozzá tartozandói szerentséllen ki állották a' sárga hideget. — Ha él a' jövő tavasszal szándékozik Ámérikába menni; közöttünk magános és tsendes életet élt, 's nyugodt szível viseli a' rajta történt szerentsétlenséget, mindenek, a' kiknek vele esmeretségbe esni szerentséjek vólt, igen nagy betségben tartják őtet.

A' Rénus mellett Koloniával által ellenben fekvő Deutz nevezetű városnak Physicusa, orvos Doctor G ü n t h e r egy tudós munkát adott ki mostanában, mellyben azt állattya, hogy a' Spanyol Országban és egyebütt uralkodó sárga hideg a' rothasztó hidegnek nagyobb grádusa legyen; hogy az a' mértékletes levegőű tartományokban a' maga mergeiségéből fokot el veszt; és hogy tsak a' meleg Országokban tarthatja meg a' maga characterjét; végtére hogy hathatós eszközök által könnyű legyen azt zöld fűvében meg fojtani. — Minémű eszközökkel kellyen ezen nyavalyát el távsztatni és gyógyítani, más alkalmatossággal meg írjuk.

Török Birodalom.

A' Sebastopol környéken öszve gyült Orosz hadi seregek, a' mellyek a' Korszirai szigetbe való menetre valának rendeltelve, parancsot vettek az eránt, hogy a' további rendelkezésekig állapodjanak meg. Ebből azt hozzák ki a' politikusok, hogy a' Berlini Kir. udvarnak maga közbe vetése hathatós vólt az Orosz és Fran-

czia Birodalmak közt való békeffégnék további megmaradására nézve. Azonközben a' Georgiában lévő hadakozásra nézve szükségesnek tartotta a' Pétersburgi Császári udvar a' Fekete és Caspiumi tengerek közt való egyefféget ismét helyre állítani, 's annak elközlése végett egy 74 ágyús hajót fegyveres néppel meg terhelve Sebastopolból Mingreliába küldeni.

A' Szerviai Insurgenseknek intezetjeikből azt lehet ki húzni, hogy ők mindenekről, a' mellyek Belgrádba felőlők alattomban koholtatnak, titkos tudósítást vesznek. Az onnan ki menendő Kertsalik azt végzették magok közt, hogy ők imitt amott tsavargó czimborás tarsaikat magok mellé vévén 's villa fordulván a' Belgrád alatt táborozó insurgenseket hátúlról meg támadják, 's elvesztéssék. — De a' melly vermet ők amazoknak álltak abba magok eszenek, mivel a' Belgrádból osztályonként ki költözött Kertsalik az Insurgensek meg támadván töbnire mind le vagdalták, az életben meg maradtakat pedig úgy ányira el rettentették, hogy ők nékiek ellenségeiknek meg támadásokra nem egy hamar fog kedvek lenni.

A' Sziriai Usurpator, a' Fényes Portának mostani nem utólsó ellensége Izmail Basa még most is birtokában van a' Jean-St. Akrei erőffégnék és városnak. Úgy tettette ugyan, hogy ők az Ibrahim Basa békefféges feltételeire tsá fogná állani; azomban a' midőn ez nem is vélte volna, a' várból ki tsapott, ostromló hadi népének nagy részét öszve aprította, 's a' várost az ostromlás alól szerentséssen fel öldözta s. a. t.